

Cum însuflă Joffre și Kitchener curaj trupelor Ententiste

Ilustrația noastră arată felul în care Joffre și Kitchener caută să însuflă trupelor lor de atâtea ori bătute, curaj prin injecții speciale și specifice? Nu

prea sunt încântați bieții soldați de procedarea aceasta, ceea ce se vede pe fața lor. Dar ce să-i faci? Trebuie să mănânce răbdări prăjite...

Poezii din războiu.

I.

Frunză verde de smochin
Pe dealul lui Marcotin
Multe granate mai vin
Și meru, meru fugind
Vezi și mârțanul venind,
Beți feciori, strigați așa:
Fugiți, că iacă mâta,
Dar voi, știu că vă mirați
Că gândiți că-i mât dedat,
Dar ăsta-i mât blăstămat,
Că nu prinde păsările
Ci feciori ca florile.
Apoi scumpilor mei frați
Știu bine că vă mirați
Despre ceia ce cetiți,
Stați în loc și vă gândiți,
Că ce mât ar putea fi
Ca să mânce feciorii.
Că pe el nu-l cheamă-asa
Bată-l sfânta Precesta,
Num'asa îi zicem noi,
Mânca-lar șapte nevoi,
Pe el »Luft-torpedo« l cheamă
Mânca-lar italienii în zamă,
Altcum nu pot să vi-l spun,
Că nu-i pușcă, dar nici tun,
Ș'apoi noi de 'nspăimântați
Mintenași l'am botezat.
Mârțanule, mârțanău
Bată-mi-te Dumnezeu
Că tu ai băgat viața 'n mine
De n'o poate scoate nime,
Domnul de ce nu-l căznește
Pe el și pe cel de-l vâslește.
Că-l vâslește când și când
Și ia »șvarmlinia« pe rând.
Apoi voi vă veți gândi
Că ce mât ar putea fi,
Că cine pe el nu-l vede
Aluia nu-i vine-a crede.

Frunză verde de alun,
Măi italiene, om nebun,
Ești din »deckung« ca să-ți spun
La mine n'ai ce căuta,
Că-i vai de viața ta,
Că de strig la Iancu meu
Amar e de sufletul tău,
Și când de trei ori el pocnește
Pe voi toți vă prăpădește.
Vai, săracu Iancu meu
Să mi-l țină Dumnezeu,
Când îl aud eu că vine
Nu mi-e mai teamă de tine,
Și când îl aud pocnind
Gândesc că-i tata venind,
A venit și el de-acasă,
La tine să nu mă lase
Și când noi îi dăm lui calea
Vai, cum mai răsună valea,
Cătu-i țara ta de largă
Nu rămâne frunză 'ntreagă,
Cătu-i țara ta de lungă
Nu-și cătană să nu plângă,
Iar când Iancu meu pocnește
Și Roma se clătinește.
Așa-i sărac Iancu meu,
Să mi-l țină Dumnezeu
Ca și pe stăpânul său,
Care mi-l îndreaptă bine
Drept în ștelunguri la tine.

Frunză verde măierană
Culese-s de o cătană
Pe care Toma îl cheamă,

Frunză verde viorea
Și polecra e Groza.

II.

Rău maică m'ai blestemat
Să umblu din sat în sat,
Să n'am Paști, să n'am Crăciun,
Să le am mergând pe drum,
Foaie verde viorea
Săracă inima mea,
Unde am ajuns cu ea,
Aici în Italia,
Bat-o Dumnezeu s'o bată
Că cu mult sânge-i udată,
Tot cu sânge de voinici
Cari au avut de trăit
Ș'au ajuns să putrezească
La granița italienească.
Cade frunza de pe lemne,
Dar nu cade 'ngălbenită,
Ci de foc de tun zdrobită,
Că dușmanu zi cu noapte
Varsă foc pe cât se poate,
Varsă foc, varsă granate,
Bată-l Domnu, spurcat e,
Dar și noi, dacă-l zărim,
Li dăm foc, de-l prăpădim.
Italianu-i mare căne,
Peste multe dealuri vine,
Vine tare spulberat
Ca și un căne turbat
Și el începe război,
Să ne împingă napoi,
Dumnezeu ne-a ajutat
La rău loc de s'a băgat,
Plumbii mergeu fluerând
Și feciorii tot pândind.
De ce i-a făcut pe ei
Nalți, curați și subțirei,
Să treacă plumbii prin ei,
Plumbii puștii mișitei,
Nu avem frică de ei,
Ne lovește și ne lasă
De tot mai venim acasă,
Dar de tun îi moartea rea
Nici când nu m'a mai vedea
Maica măicuța mea.
Cătu-i ziua și noaptea
Alta nu mai poți vedea
Decât fumul de șrapnele
Cari mănca zilele mele.
Maică măicuța mea
Scoate capul pe fereastră
Și te uită 'n miez de noapte
Că-i vedea grozava moarte
Și te uită 'ncetișor
C'acolo-i al tău fecior.
Frunză verde de mohor
Nu lăsa Doamne să mor,
Doamne, greu-i în bătaie,
Săraci feciori, cum se taie,
Vin granate tot spurcate
Cu șrapnele mestecate,
Vin trăsbind și tot spărgând
Și pământul tot săpând,
Iar pe om unde-l lovește
Tot bucăți îl căsăpește.
Nu rămâne nici o piatră
Nebătută de granată.
În jur de mine cântam
Numai sânge că vedeam,
Uni-s morți, alții se vaită,
Numai jale, nu vezi altă.
Unii strigă: mări, voi frați
Dar veniți de mă legați,
Alții strigă: Saniteli,
Dar veniți de mă duceți,

Alții strigă după apă
Că li inimuța arsă,
Vai maică, măicuță dragă
Cum mi-e inima de neagră.
Când măicuță m'ai făcut
Mai bine să mă fi perdut,
Că prea multe pătimeșc,
Mă mir, Doamne, cum trăiesc.

Frunză verde iarbă linsă
Asta-i poezie scrisă
Frunză verde ca iarba
Pe front la Italia
De un june de român
Sanovicean Constantin.

INTREBARE DELICATA

Advocatul. — N'am pledat eu pentru d-fa, chiar
ca și cum mi-ai fi tată?
Inculpatul. — Spune d-le avocat, oare și a-
cela a fost așa o firmă bună ca mine?

RASPUNS NIMERIT

— Spune fărțate ce însemnează cuvîntul Mort
Homme?
— Domnul părinte zice, că însemnează om
mort.
— Vezi cumetre, că francezii tot sunt oameni,
ageri la minte. Ei de înainte au știut că înălți-
mea cea, îi va costa multe vieți omenești.

DOAMNA PEDANTA

I. Doamnă. — Binevoști deci a-l pune la pro-
coplașul din perna?
II. Doamna. — Nu! E băiat!
I. Doamna. — Binevoști deci a-l pune în pro-
xima stație în celălalt compartiment, pentru că
compartimentul acesta e numai pentru dame, un-
de bărbaiții în genere n'au voie ca să ocupe loc.

GLUME

FACE NUMAI O PAUZA

Micul Ionel a căpătat bătaie dela mama sa și țipă din răsupteri. După ce s'a mai liniștit, bunica voiește să-i ștergă lacrimile, dar Ionel să împotrivește zicând: încă nu le șterge! — voi plânge imediat mai departe, acum fac numai o mică pauză.

BUN APETIT

— Ian auzi Petre, — strigă ofițerul ordonanței sale, — ce s'a întâmplat azi cu cafeaua mea de e așa de groasă?

— Apoi mă rog d-le locotenent, s'a spart strecurătoarea de cafea, eu am luat un ciorap, și am strecurat prin el cafeaua.

— Ce-ai făcut? Ai strecurat-o printr'un ciorap?
— Nu vă supărați d-le locotenent, n'am stricat eu un ciorap curat știind bine ce scump e săpunul, ci am scurs-o printr'un ciorap folosit.

ESPLICAȚIE CURIOASA

Oaspele. — Spune fântate, e adânc acest lac?

Țăranul. — Nu cred să fie așa de adânc, deoarece tuturora cari au inotat prin el le-a fost capul afară din apă.

COMPLIMENT MAGULITOR

Judele. — Cum ai avut curajul de a numi pe domnul X bou?

Măcelarul. — Stimato d-le judecător! Pe lângă prețurile de azi ale cărnei i-ași fi putut eu oare adresa vre-un cuvânt mai măgulitor?

SERVITOAREA PRACTICA

Doamna: Asta ți-o spun înainte, eu și bărbatul meu, mâncăm în totdeauna mâncări reci.

Bucătăreasa: Asta nu mă supără! Imi voi putea doar fierbe pe seama mea mâncare caldă!

NU SE GENEAZA

— Ei, ei d-le Mitică! Pentru ce mănânci așa de puțin?

— Sărut mâinile doamnă, știu eu că la fine vor urma mâncările cele mai bune.

ERA NOUA

Mama. — Ei bine Petre, ce ai făcut? Mi pare că ai fumât!

Petru. — Eu nu mamă dragă, dar m'am preumbat cu câteva fete colege deale mele, cari au fumât mereu.

FIRMA CINSTITA

— Moriți fugi de grabă și ia jos mantalele impermeabile de pe gard, începe să plouă, nu cumva să se strice înainte de vreme.

O INTIMPLARE CIUDATA

Doamna. — Ai florile la mână cari voiesc să mi le pun în păr?

Fata de casă. — Florile le am, dar nu știu unde am pus părul, în care le veți pune, nu-l aflu nicăire.

COMPLIMENT DUBIOS

— Spune d-le Georgescu, de câți ani mă crezi?
— La drept spunând, stimată Doamnă nu ți-se vede adevărata vârstă.

GURA REA

— Ce mai faci dragă prietine? Nu te-am văzut de multă vreme.

— Merg într'un sanatoriu de hidrotherapie, ca să nu 'mi mai reviu.

— Există oare o asemenea apă, care să te facă să 'ți vii în fire?

Lămuriri referitoare la
Ajutorul de stat

pentru familiile celor înrolați precum și despre îngrijirea invalizilor, a văduvelor și orfanilor celor căzuți în războiu.

Broșura este întocmită după ordinațiunile și legile referitoare la ajutoarele ce se dau din partea statului, și este împărțită în trei părți:

I. Ajutorul de stat.

Pe 12 pagini se vorbește în broșură despre felul cum se dă ajutor familiilor a căror susținător a fost înrolat. Se arată cu deamănuntul care familie are drept să ceară ajutor și cât îi se poate da după lege. În fiecare comitat ajutoarele se schimbă. Se relevă cât ajutor se dă în comitatele românești.

II. Îngrijirea invalizilor și a familiilor acestora.

În acest capitol se spune, pe 11 pagini cum se îngrijește statul de soldații și ofițerii cari au devenit ologi, ciungi, etc., în decursul împlinirii datoriilor lor militare. Se arată cu cifre cât ajutor se dă lunar, ori anual invalizilor și familiilor lor.

III. Ocrotirea familiilor celor căzuți (morți) pe câmpul de luptă, precum și a celor dispăruți.

Sub acest titlu se publică cu deamănuntul ajutorul dela stat al văduvelor, orfanilor și al familiilor celor căzuți pe câmpul de luptă. Se arată sprijinul material lunar al văduvei, speșele de creștere ale orfanilor și ajutorul provizor anual în cazul când soldatul a dispărut. Toate aceste se cuprind și într'un articol separat unde se arată competențele lunare ale văduvelor și orfanilor rămași de ofițerii, cadeții și stegarii căzuți în războiu, și speșele de educație. Broșura aceasta este unica în felul său, în toată broșură se pun întrebări și se dau răspunsuri telegătoare.

Prețul 40 fileri, plus 5 fileri porto postal. Se poate căpăta dela

Administrația ziarului

„Foaia Poporului Român”
BUDAPESTA, VII., Ilka-utca 36

Făt-frumos și maica lui.

— Poveste. —

II.

Și pe urmă întorcându-se la maicăsa, o luă și veni la curțile zmeilor, unde trăiră multă vreme în tihnă.

Băiatul oprise pe maicăsa să intre în odaia unde era legat zmeul, dar ea, cap de muere, se lăsă în voia dorinții și într-o zi când băiatul era la vânătoare, deschise ușa la zmeu. Zmeul ceru nițică apă, și fata de împărat aducându-i numai decât, bău și când se umflă odată, plesniră cele două frânghii de pe el și văzându-se slobod, luă în brațe pe mama lui Făt-frumos și o sărută de mulțumire.

Iar când veni Făt-frumos dela vânat, zmeul se ascunse iar și femeia se făcea că nu știe nimic.

Și așa a trecut vreme îndelungată, fata de împărat dragostindu-se mereu acasă cu zmeul, iar Făt-frumos pribegind prin pădure, după vânat.

Dar, dela o vreme, femeiei începuse să i se facă tot mai urât feciorul ei, așa că ar fi viut mai bine să nu mai fie el, ca să n'o mai stânjenească în traiul ei cu zmeul.

Firește că lângă celelalte mai o moame și zmeul cu vorbe.

Și d'ăia când veni odată Făt-frumos acasă, rupt de alergătură, văzu că maicăsa nu-i mai ieși înainte, ca de obicei.

Intrâna în casă, o găsi întinsă în pat și olicăinduse cât îi era gura de mare, că se prăpădește și mai multe nu.

Băiatul ce să facă? Incepu să plîngă, văzând atâta jălanie din partea mării, că del' doar pe dânsa o avea și el pe lume!

După multă plîngere, măsa îi spuse că boala ei n'are decât un leac, pe care l-a visat, dar care se poate găsi numai cu mari primejdii, că e departe mult și greu de ajuns.

Făt-frumos o rugă cu lacrimi să-i spuie, că i-l aduce, măcar de ar trebui să se ducă pe tărâmul celălalt.

Văzându-l atât de hotărît, ea îi spuse că se va vindeca numai când o putea să mănânce un purcel de la sie ponosie, care trăia tocmai la marginea pământului.

Fără să știe încotro, Făt-frumos plecă singur singurel, pe o cărare către răsărit. Și a mers așa, a mers cu paloșu și cu săgeata lui, până ce a dat de casele sfinte Vineri.

Când l-a văzut sfânta, s'a crucit ca de alte aia, căci nu-și mai aducea aminte de când nu mai văzuse parte pământeană prin partea locului.

Făt-frumos își spuse pasul.

— Hei, dragu mării, grăi Sfânta, cine te trimete, nu vrea să te crească, ci să te prăpădească! Dar bun e D-zeu!

Și după ce se odihni Făt-frumos nițel și mai luă ceva în gură ca să se mai întremeze, scoase sfânta un cal din grajdurile ei, și i-l dete, povățuindu-l tot de o dată:

— Vezi să ajungi acolo când o da soarele în discară, că atunci sug purceii. Tu să te repezi în goană și să

apuci un purcel, și apoi să fugi fără răgaz, cât ai putea! Calul știe pe unde ai să mergi.

Sfânta Vineri îi mai dete și o perie și un săpun, apoi nitele merinde în dă-sagi.

Făt-frumos sărută mâna Sf. Vineri, mulțumindu-i din tot sufletul și apoi o luă întins la drum.

S'a dus, s'a dus, până ce într-o zi, pe sub seară, a ajuns într'un pustiu dorogitor, în care nu creștea nici un firicel de iarbă și acolo, la marginea lui, zări scroafa sie-ponosie, mare cât un munte, trântită jos cu zătoarele pline.

Purceii sugeau toți.

Atunci Făt-frumos, repezi calul și trecând ca fulgerul pe lângă scroafă, apucă de picior purcelu cel mai mare, și p'aci îi-e drumul.

Când a simțit purceaua, tremură pustiu de groaza grohăiturilor ei și goană după Făt-frumos!

Cât fugea calul S-tei Vineri de iute, de la o vreme purceaua era cât p'aci să-i ajungă, și atunci Făt-frumos zvrăli săpunul.

De odată în urma lui se făcu o mociară adâncă și lată, că scroafa perdu mult până s'o treacă, dar tot a trecut-o și s'a luat iar după Făt-frumos.

Când era să fie iar ajuns, Făt-frumos zvrăli peria și se făcu o pădure deasă și înaltă până la toarta cerului.

Scroafa o roase și trecu, dar era târziu, că Făt-frumos trecuse de hotarele ei.

Când ajunse la Sfânta Vineri, Făt-frumos era tîiat de osteneală.

Mai înainte de a pleca acasă, se dădu nițel cu capu p'o pernă la Sf. Vineri și ațipi. Atunci Sfânta Vineri, luă purcelul adus și puse altu în locul lui, fără ca să mai spuie lui Făt-frumos. Și când s'a deșteptat el, mulțumi din nou Sfintei, pentru binele ce i-l făcuse, apoi porni spre casă.

Când îl văzu mă-sa, par'că a bătut-o D-zeu, așa a rămas cu ochii la el. Pasămite ea să bătea cu gîndul că oscioarele lui Făt-frumos or fi zăcând de multă vreme pe cine știe ce tărâmurii. Dar tot se făcu plină de veselie, fripse purcelul, îl mănăcă, apoi spuse că i-e mai bine.

Făt-frumos s'a mai liniștit și a plecat iar după vânat prin pădure.

A mai trecut ce a mai trecut, și muma iar a prins vrăjmășie pe viața fiului ei, căci se învățase să stea toată ziua tolănită în pat, de gât cu Zmeul, și fața lui Făt-frumos le aducea spaima și stingherire.

Se gândiră ei, se răsândiră să mai alle vr'o pricină ca să-i mai facă vînt d'acasă pentru mai multă vreme, și după bătaie de cap, găsiră.

Când veni Făt-frumos într-o zi dela vânătoare, găsi pe măsa în pat, trăgând, de moarte, așa de bolnavă părea.

»Măiculița mea» în jos, »măiculița mea» în sus, degeaba! Ea sta întinsă d'abia suflând. În sfârșit într'un târziu, d'abia adie așa cu un glas pierdut de tot:

— Dacă n'oiu bea apă de unde se bat munții în capete, eu nu mai am zile de trăit.

Făt-frumos se rugă la D-zeu ca să se îndure milostivul de el, și să mai fie cu viață pe maicăsa până ce i-o aduce leacul.

Și a plecat fără preget, către Sfânta Vineri.

Cînd îl văzu Sfânta venind cu lacrimile cât pumnul, se închină de mirare și îl întrebă ce necaz l-a mai mînat pela ea. Făt-frumos îi spuse de toate din fir și până'n ață.

(Va urma.)

Ghicitori

Ce va să zică chipul acesta?
Aflați!

Ce va să zică chipul acesta?
Aflați!

Editor și redactor responsabili: D. Birăuțu.
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36.

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36, se poate comanda următoarele:

Harta Europei

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto postal.

Calendarul »Foi Ilustrate«

cu diferite ilustrații originale din războiul mondial, pe care ar fi bine să-l aibă fiecare om, pentru ca să-l țină ca o amintire din aceste timpuri grele. Costă numai 30 fileri, plus 5 fileri porto postal.

Epistolia Domnului

(carte legată) cu porto postal 45 fileri.

Visul Maicii Domnului

(carte legată) cu porto postal 45 fileri.

Cântece din războiu

(carte din 96 pagini), cuprinde cele mai noi cântece din războiu, intitulate

»Dor și jale«

adunate de Dr. Dimitrie Cioloca, costă numai 44 fileri, plus 5 fileri porto postal.